

Najogólniej można powiedzieć, że celem pracy pedagoga szkolnego jest uzupełnianie, rozszerzanie i pogłębianie działalności dydaktyczno-wychowawczej i opiekuńczej szkoły. Pedagog jest koordynatorem w środowisku szkolnym oraz łącznikiem między uczniami, rodzicami, nauczycielami i innymi instytucjami opiekuńczo-wychowawczymi w rejonie swojego działania.

Główną formą pracy pedagoga szkolnego jest poradnictwo. Dotyczy ono nauczycieli, dzieci i rodziców. Polega na pomocy w rozwiązywaniu aktualnych problemów powstających w codziennej pracy.

Zadania szczegółowe wynikają ze specyfiki szkoły oraz środowiska, z jakiego wywodzą się uczniowie.

Pedagog mający w ręku duży wachlarz możliwości potrafi rozwiązać niejedyn trudny problem. Mając dobre kontakty z instytucjami pomocy społecznej, poradniami psychologicznymi i terapeutycznymi oraz kuratorami sądowymi może pomagać w rozwiązywaniu nawet najbardziej skrywanym problemom rodzinnym uczniów w celu likwidowania przyczyn niepowodzeń szkolnych.

Błędnym jest stwierdzenie, że pedagoga w szkole znają tylko „łobuzy”. Pedagog jest potrzebny wszystkim dzieciom. Pomocny jest również nauczycielom w rozwiązywaniu różnych problemów wychowawczych.

PAMIĘTAĆ NALEŻY, ŻE NIE JEST JEDNAK CUDOTWÓRCĄ I WIELU SPRAW NIE ROZWIĄŻE BEZ WSPÓŁPRACY ZE STRONY RODZICÓW.

Do zadań pedagoga w szkole należy w szczególności:

- 1) prowadzenie badań i działań diagnostycznych uczniów, w tym diagnozowanie indywidualnych potrzeb rozwojowych i edukacyjnych oraz możliwości psychofizycznych uczniów w celu określenia mocnych stron, predyspozycji, zainteresowań i uzdolnień uczniów oraz przyczyn niepowodzeń edukacyjnych lub trudności w funkcjonowaniu uczniów, w tym barier i ograniczeń utrudniających funkcjonowanie ucznia i jego uczestnictwo w życiu przedszkola, szkoły;
- 2) diagnozowanie sytuacji wychowawczych w szkole lub placówce w celu rozwiązywania problemów wychowawczych stanowiących barierę i ograniczających aktywne i pełne uczestnictwo ucznia w życiu szkoły;
- 3) udzielanie uczniom pomocy psychologiczno-pedagogicznej w formach odpowiednich do rozpoznanych potrzeb;
- 4) podejmowanie działań z zakresu profilaktyki uzależnień i innych problemów dzieci i młodzieży;
- 5) minimalizowanie skutków zaburzeń rozwojowych, zapobieganie zaburzeniom zachowania oraz inicjowanie różnych form pomocy w środowisku szkolnym i pozaszkolnym uczniów;
- 6) inicjowanie i prowadzenie działań mediacyjnych i interwencyjnych w sytuacjach kryzysowych;
- 7) pomoc rodzicom i nauczycielom w rozpoznawaniu i rozwijaniu indywidualnych możliwości, predyspozycji i uzdolnień uczniów;
- 8) wspieranie nauczycieli, wychowawców grup wychowawczych i innych specjalistów w:

a) rozpoznawaniu indywidualnych potrzeb rozwojowych i edukacyjnych oraz możliwości psychofizycznych uczniów w celu określenia mocnych stron, predyspozycji, zainteresowań i uzdolnień uczniów oraz przyczyn niepowodzeń edukacyjnych lub trudności w funkcjonowaniu uczniów, w tym barier i ograniczeń utrudniających funkcjonowanie ucznia i jego uczestnictwo w życiu przedszkola, szkoły i placówki,

9) udzielaniu pomocy psychologiczno-pedagogicznej.